

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **K. P.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego w Warszawie z dnia 5 października 1960r. w sprawie III K 768/60 zmieniającym wyrok Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 20 maja 1960r. w sprawie IV K .../59

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013r.

na podstawie art. 545§1 k.p.k. w zw. z art. 530§2 k.p.k. i art. 531§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. wniosek pozostawić bez rozpoznania,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć wnioskodawczynię – E. Ł.**

UZASADNIENIE

Wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez pełnomocnika E. Ł. córki skazanego K. P. nie podlegał merytorycznemu rozpoznaniu.

Dla powyższej oceny decydujące jest to, że obecny wniosek jest kolejnym złożonym w sprawie przez tę samą wnioskodawczynię. Poprzedni rozpoznany został przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 22 marca 2012r. w sprawie V KO 68/11.

Jak wynikało z uzasadnienia tamtego wniosku, „*powodem, dla którego w ocenie wnioskodawczyni należy wznowić postępowanie jest to, że wyroki zapadłe w*

sprawie zostały wydane na skutek przestępstwa, „gdyż świadkowie zeznający w sprawie K. P. byli zastraszani przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa, którzy grozili im śmiercią”. Tym samym, wnioskodawczynie wskazała, że w jej ocenie istnieją nowe dowody, które wskazują na to, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, iż mogło to mieć wpływ na treść zapadłych w sprawie wyroków (art. 540§1 pkt.1 k.p.k.)”.

W tej sytuacji, zgodnie z dyspozycją art. 541§1 k.p.k., stwierdzono, że „przestępstwo, którego miano by się dopuścić w związku z prowadzeniem postępowania karnego, aby mogło stać się powodem do wznowienia postępowania, musi być ustalone prawomocnym wyrokiem skazującym lub też ustalić należy, że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17§1 pkt 3 – 11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k. W przedmiotowej sprawie wyrok taki nie zapadł, nie ustalono też zachodzenia żadnej z pozostałych wymienionych powyżej przyczyn. Stąd, obecne wystąpienie wnioskodawczynie ocenić trzeba jako przedwczesne”.

Pomimo powyższego, obecnie, wnioskodawczynie po raz kolejny wystąpiła z identycznie brzmiącym wnioskiem opartym na takich samych podstawach. W istocie jedyną różnicą jest skierowanie tego wniosku do Sądu Apelacyjnego w [...].

Skoro zaś, jak wynika z przytoczonego wyżej uzasadnienia Sądu Najwyższego, wniosek uznany został za przedwczesny to ponowne złożenie pisma o analogicznej treści będzie możliwe dopiero po zapadnięciu prawomocnego wyroku skazującego lub umarzającego postępowanie z powodu niemożności pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności karnej. Żadne z tych zdarzeń procesowych nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Możliwe jest też w niniejszej sprawie, złożenie nowego wniosku o wznowienie postępowania, ale ten musiałby być oparty na nowych podstawach faktycznych lub prawnych.

Przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie ponownego postępowania wznowieniowego w realiach wynikających z treści niniejszego wniosku określić można jako quasi naruszenie powagi rzeczy osądzonej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

